

РЕШЕНИЕ

№ 257

гр. Перник, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на първи юни през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

при участието на секретаря Божура Г. Антонова
като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА Административно
наказателно дело № 20231720200721 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

**Производството е по реда на чл.58д и следващите от Закона за
административните нарушения и наказания (ЗАНН).**

Обжалван е електронен фиш (ЕФ) серия К, № 5834368/2022 г., издаден от ОД на МВР - Перник, с който на В. Б. Б., ЕГН:***** с адрес:гр., депозирана чрез пълномощник- от адв. А. И. - САК, със служебен адрес и адрес за призоваване: гр. *****, в качеството на пълномощник на В. Б. Б.. ЕГН:*****, като на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 800 лв (осемстотин лева) на основание на основание член 189, алинея 4, във връзка с чл.182 ал.4 вр.ал.1, т.4. от ЗДвП- Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушаване на чл.21, ал.1 от същия закон.

Против електронния фиш в срок е постъпила жалба от адв. А. И. - САК, със служебен адрес и адрес за призоваване: гр. *****, в качеството на пълномощник на В. Б. Б.. ЕГН:*****, в която се излагат възражения, че е издаден при неспазване на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон. Моли за отмяна на издадения електронен фиш като незаконосъобразен и необоснован. Изложени са подробни аргументи.

В съдебно заседание, жалбоподателят – редовно призован, не е участвал

лично, като не се и представлява. Съдът в провело то се по делото с.з е докладвал и приел постъпила по делото молба рег. № 11145/29.05.2023 г., депозирана от адв. А. И., пълномощник на жалбоподателя, с която моли да се даде ход на делото в съдебно заседание в тяхно отсъствие на представител, тъй като е възпрепятствана да се яви. Поддържа жалбата, излага доводи по същество на спора, моли за отмяна на атакувания електронен фиш, претендира разноски, съобразно представен към молбата списък на разноски. Представен е и Договор за правна защита и съдействие и допълнителни доказателства в този смисъл. Съдът е приел същата по делото.

Съдът по делото в с.з. е приел и служебно изискани и постъпили по делото:

ПИСМО рег. № 8446/21.04.2023 г. от Директор ОД на МВР-Перник П.М., с което изпращат за прилагане копие от разписката за връчване на обжалвания електронен фиш като допълнение към окомплектованите материали по преписката.

ПИСМО рег. № 9745/10.05.2023 г. чрез ССЕМ от Директор ОПУ-Перник инж. Е.В., с което уведомяват съда, че: Участъкът- с. Драгичево ПП- I-1 (Е79) на км 286+300 (паркинг Бостваст) се намира в рамките на населеното място; пътен знак Д11 се намира на км 286+690 (на 390 м от горесцитирания километър); пътен знак Д12 се намира на км 285+173 (на 1127 м от горесцитирания километър); в участъка на км 286+300 на път I - 1 няма въведено ограничение на скоростта с пътен знак В26, а важи общо установеното за населено място ограничение от 50 км/ч; като към писмото е приложена извадка от схема за организация на движението.

ПИСМО рег. № 9904/11.05.2023 г. от Директор ОПУ-Перник инж. Е.В., с идентично съдържание на по-горе докладваното писмо.

Въззиваемата страна – ОДМВР – Перник, не изразява становище по жалбата. В съдебно заседание, представител не е участвал. В придружителното писмо към преписката моли съда да потвърди ЕФ, като прави възражение и за адвокатското възражение на другата страна.

По допустимостта:

Жалбата е подадена в предвидения в закона срок и от лице, имащо правен интерес, поради което е допустима, а разгледана по същество

последната е частично основателна.

От фактическа страна:

На 26.04.2022 г. в 11:20 часа в общ. Перник с. Драгичево ПП I-1(E79)км.286+300 паркинг Бостваст при ограничение на скоростта от 50км/ч валидно за населено място и отчетен толеранс от - 3 км. в полза на водача. СПУКС е насочен към гр. Перник. Нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/4929536 с МПС ПОРШЕ ПАНАМЕРА ТУРБО вид ЛЕК АВТОМОБИЛ регистрационен номер ***** е извършено нарушение за скорост,установено и заснето с автоматизирано техническо средство № 120с523, като е било засечено нарушение на ограничението за скорост в участъка, извършено от МПС МПС ПОРШЕ ПАНАМЕРА ТУРБО вид ЛЕК АВТОМОБИЛ регистрационен номер *****, управлявано от жалбоподателя, като при разрешена стойност на скоростта -50 km/h, установена стойност на скоростта-85 km/h, превишена стойност на скоростта- 35 km/h.. Нарушението е описано, че е било извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/4929536.

След преустановяване на извършвания в периода от 10:30 часа до 12:30 часа видеоконтрол на скоростния режим на движещите се МПС на посочената дата и място полицейският служител изготвил протокол съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, който бил регистриран на 4.5.2022 г. с рег. № 1158р-3918. В протокола, представен по преписката, като място на контрол- графата е посочено- общ. Перник път I-1(E79) км.286+300 паркинг Бостваст /Драгичево/ в посока Перник към гр.София.

При направена справка по регистрацията на моторни превозни средства се установило, че цитираният автомобил, чиято скорост на движение е отчетена, е собственост на жалбоподателя, като справката е приложена по делото.

В отсъствие на последния, съгласно разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП е издаден срещу него процесния ЕФ, с който отчетената скорост била редуцирана на 85 км/ч /при отчетен толеранс от 3 км в час, тоест видно от снимката се е движел със скорост 88 км в час/ при разрешена такава от 50 км/ч /към момента на заснемането/, за населено място, или превишението било с 35 км в час., поради което и за нарушаване на чл.21, ал. 1 от ЗДвП му е било наложено на основание чл. на основание член 189, алинея 4, във връзка с ЧЛ.182 АЛ.4 ВР.АЛ.1 Т.4. от ЗДвП, административно наказание глоба в размер на 800 лв./като удвоеният размер на глобата е тъй-като е вменено

нарушение при условията на повторност/. Жалбоподателят не се възползвал от правото си по чл.189, ал.6 от ЗДвП да предостави в ОД на МВР Перник писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство, а обжалвал ЕФ с процесната жалба пред съда. Електронният фиш няма са представени доказателства кога е бил връчен на жалбоподателя, като по делото е било изискано и приложено писмо рег. № 8446/21.04.2023 г. от Директор ОД на МВР-Перник П.М., с което изпращат за прилагане копие от разписката за връчване на обжалвания електронен фиш като допълнение към окомплектованите материали по преписката, като ЕФ е връчен на 28.3.2023 г. с и следователно съдът приема, че е депозирана жалбата в срок и същият не упражнил правата си по чл.189, ал.5 и 6 от ЗДвП.

По доказателствата:

Съдът възприе гореизложената фактическа обстановка за установена по несъмнен начин, предвид приетите писмени доказателства, а именно:

Справката по регистрацията на моторни превозни средства доказва, че МПС ПАНАМЕРА ТУРБО вид ЛЕК АВТОМОБИЛ регистрационен номер *****, е собственост на жалбоподателя.

Разпечатката от показанията на автоматизираното техническо средство-снимка № **120с523/** 0023307, установява, че на 26.04.2022 г. в 11:20 часа в общ. Перник с. Драгичево ПП I-1(E79)км.286+300 паркинг Бостваст при ограничение на скоростта от 50км/ч валидно за населено място и отчетен толеранс от - 3 км. в полза на водача. СПУКС е бил насочен към гр. Перник, като е било в режим приближен заснето процесното МПС -ПОРШЕ ПАНАМЕРА ТУРБО вид ЛЕК АВТОМОБИЛ регистрационен номер *****, да извършва нарушение за скорост,установено и заснето с автоматизирано техническо средство № **120с523**, като е било засечено нарушение на ограничението за скорост в участъка, извършено от МПС МПС ПОРШЕ ПАНАМЕРА ТУРБО вид ЛЕК АВТОМОБИЛ регистрационен номер *****, управлявано от жалбоподателя, като при разрешена стойност на скоростта -50 km/h, установена стойност на скоростта-85 km/h, превишена стойност на скоростта- 35 km/h.. Нарушението е описано, че е било извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/4929536., което съвпада с обективизираната в ЕФ, след като е бил приспаднат толеранс от минус 3 км/ч, който е релевантен към максимално допустимата грешка при измерване на скоростта, посочен както в приложението към удостоверение за одобрен тип на преносимата система за контрол на скоростта, така и в протокол № 23-С-ИСИС/13.07.2021 г. за проверка И УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ОДОБРЕН ТИП СРЕДСТВО ЗА ИЗМЕРВАНЕ № 17.09.5126.

Към доказателствения материал са приобщени протокола за

използване на автоматизираното техническо средство, съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, удостоверение за одобрен тип средство за измерване на преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип „ARH CAM S1“, удостоверяващо, че е вписана в регистъра на одобрените за използване средства за измерване под № 5126 приложение, издадено от производителя за техническите и метрологични характеристики на процесната система за преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип ARH CAM S1.

Видно от писмо, рег.№ рег № 9745/10.05.2023 г. чрез ССЕМ от Директор ОПУ-Перник инж. Е.В., с което уведомяват съда, че: Участъка с. Драгичево ПП- I-1 (Е79) на км 286+300 (паркинг Бостваст) се намира в рамките на населеното място; пътен знак Д11 се намира на км 286+690 (на 390 м от горесцитирания километър); пътен знак Д12 се намира на км 285+173 (на 1127 м от горесцитирания километър); в участъка на км 286+300 на път I-1 няма въведено ограничение на скоростта с пътен знак В26, а важи общо установеното за населено място ограничение от 50 км/ч; като към писмото е приложена извадка от схема за организация на движението.

ПИСМО рег. № 9904/11.05.2023 г. от Директор ОПУ-Перник инж. Е.В., с идентично съдържание на по-горе докладваното писмо.

От правна страна:

Не е спорно, че лек автомобил МПС ПОРШЕ ПАНАМЕРА ТУРБО вид ЛЕК АВТОМОБИЛ регистрационен номер *****, е собственост на жалбоподателя, поради което и правилно в съответствие с разпоредбата на чл.189, ал.5, вр. чл. 188, ал. 2 от ЗДвП е била ангажирана неговата административнонаказателна отговорност. От страна на жалбоподателя не се навеждат и възражения, че друго лице е извършило нарушението, както и не са налице доказателства за евентуално упражняване, в законовия 14-дневен срок от получаване на фиша, на правото по чл. 189, ал.5 и ал.6 от ЗДвП.

По делото се установи, че процесното нарушение е фиксирано с преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации тип „ARH CAM S1“ с

автоматизирано техническо средство № **120с523**, като същото е посочено както в издадения ЕФ, така и в изготвения протокол по чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Същата е одобрен до 07.09.2027 г. за което е издаден протокол от проверка с №23-С-ИСИС/13.07.2021 г. за проверка И УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ОДОБРЕН ТИП СРЕДСТВО ЗА ИЗМЕРВАНЕ № 17.09.5126. Системата е одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 5126, срокът на валидност на одобряването на типа е до 07.09.2027 г. Тя е тип средство за измерване съгласно приетото като писмено доказателство удостоверение № 17.09.5126, издадено от Българския институт по метрология, като същевременно е отговаряла на съответните технически изисквания. Процесната преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства работи в автоматичен и автономен режим, без участие и намеса на служител, който само разполага техническото средство, въвежда необходимите параметри за контрол и изключва същото при приключване на работа. Самата система измерва скоростта на преминаващите автомобили, като заснема само тези, движещи се с превишена скорост и автоматично разпознава регистрационния номер на моторното превозно средство. В приложението, което е неразделна част към удостоверението за одобрен тип като средство за измерване на процесната система подробно е описана процедурата по обработване на данните, които са получени от лазерния модул, като събраните данни не могат да бъдат променени от човешки фактор. Поради което и възраженията във връзка с измервателното устройство, наведени в жалбата, съдът намира за неоснователни.

На снетия от паметта на системата снимков материал, който е веществено доказателствено средство се наблюдава именно автомобилът, посочен в ЕФ, тъй като превозното средство и регистрационният му номер са видими по ясен и категоричен начин /като управляването на автомобила процесния ден от жалбоподателя не се и оспрова от него/, поради което и няма спор, че измерената скорост е именно на заснетия автомобил.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена по несъмнен начин като взе предвид приетите писмени доказателства: справка от централна база данни – КАТ, справка за нарушител/водач, разпечатка от показанията на техническото средство – снимка, протокол за използване на АТСС, рег. № 1158р-3918 от 4.5.2022 г. и снимка за разположението му, удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 от

07.09.2017 г. за вписване на преносимата система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1 в регистъра на одобрените за използване средства за измерване, с приложение към удостоверението, писмо, протокол №23-С-ИСИС/13.07.2021 г. за проверка И УДОСТОВЕРЕНИЕ ЗА ОДОБРЕН ТИП СРЕДСТВО ЗА ИЗМЕРВАНЕ № 17.09.5126., писмо с разписка и подписана жалба,, представени от пълномощника на жалбоподателя, заповед № 313з-313з-310/14.02.2020 г. на Директор ОД МВР – Перник, писмо, рег.№ № 8446/21.04.2023 г. от Директор ОД на МВР-Перник П.М., с което изпращат за прилагане копие от разписката за връчване на обжалвания електронен фиш като допълнение към окомплектованите материали по преписката.ПИСМО рег № 9745/10.05.2023 г. чрез ССЕВ от Директор ОПУ-Перник инж. Е.В., с което уведомяват съда, че: Участъка с. Драгичево ПП- I-1 (Е79) на км 286+300 (паркинг Бостваст) се намира в рамките на населеното място; пътен знак Д11 се намира на км 286+690 (на 390 м от горесцитирания километър); пътен знак Д12 се намира на км 285+173 (на 1127 м от горесцитирания километър); в участъка на км 286+300 на път I-1 няма въведено ограничение на скоростта с пътен знак В26, а важи общо установеното за населено място ограничение от 50 км/ч; като към писмото е приложена извадка от схема за организация на движението.ПИСМО рег. № 9904/11.05.2023 г. от Директор ОПУ-Перник инж. Е.В., с идентично съдържание на по-горе докладваното писмо и представените становища от жалбоподателя.

Въз основа на установената фактическа обстановка, от правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, но разгледана по същество се явява **частично основателна.**

При извършена служебна проверка за законосъобразност, преценявайки и възраженията на жалбоподателя, съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения на специалната процедура по издаването на електронния фиш, регламентирана в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП.

Същата е приложена законосъобразно, при наличието на предпоставките за това, тъй като по делото безспорно е доказано, че процесното нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство/система преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1, с №120с523 с каквито съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, може да се установяват и заснемат нарушения в тази хипотеза. Съгласно § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП "автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени

съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган, и мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес".

Събраните писмени доказателства сочат, че АТСС, с което е установено и заснето процесното нарушение е мобилно многофункционално устройство за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера и комуникации. Същото е одобрен тип средство за измерване от Българския институт по метрология съгласно удостоверение № 17.09.5126 със срок на валидност 07.09.2027 г. Документът удостоверява, че преносимата система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1 е вписана в регистъра на одобрените за използване средства за измерване и съответства с одобрения тип и с метрологичните изисквания. Въз основа на това съдът приема, че АТСС, с което е установено и заснето процесното нарушение на датата визирана в електронния фиш, е било технически изправно и годно да бъде използвано за установяване на нарушения на скоростния режим по реда на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, чл. 4 и чл. 5 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Поради изложеното и възраженията в този смисъл в жалбата съдът намира за неоснователно.

Използването на мобилното АТСС на съответното място за контрол е удостоверено с протокол /приложение към чл. 10, ал. 1 от наредбата/, съставен и подписан от обслужващия го полицейски служител, в който изчерпателно са посочени релевантните обстоятелства – идентификационен номер на използваното АТСС, точното място на контрол, посока на движение на контролираните МПС, въведения в участъка скоростен режим, като не е поставен ПЗ В26 и за участъка видно от писмо, рег. №9745/10.05.2023 г. чрез ССЕВ от Директор ОПУ-Перник инж. Е.В., с което уведомяват съда, че: Участъка с. Драгичево ПП- I-1 (Е79) на км 286+300 (паркинг Бостваст) се намира в рамките на населеното място; пътен знак Д11

се намира на км 286+690 (на 390 м от горечитирания километър); пътен знак Д12 се намира на км 285+173 (на 1127 м от горечитирания километър); в участъка на км 286+300 на път I-1 няма въведено ограничение на скоростта с пътен знак В26, а важи общо установеното за населено място ограничение от 50 км/ч; като към писмото е приложена извадка от схема за организация на движението.. Записите в съдържанието му, съпоставени със съдържанието на процесния фиш, позволяват формиране на еднозначен извод, че протокола е относим към описаното в него нарушение. Означените място на използване на техническото средство –в периода от 10:30 часа до 12:30 часа на посочената дата, видеоконтрол на скоростния режим на движещите се МПС на посочената дата и място полицейският служител изготвил протокол съгласно чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение, който бил регистриран на 12.5.2022 г. с рег. №1158р-3918 от 4.5.2022 г. В протокола, представен по преписката, като място на контрол- графата е попълнена като е посочено- общ. Перник път I-1(Е79) км.286+300 паркинг Бостваст /Драгичево/ в посока Перник към гр.София, като възраженията в тази насока съдът намира за неоснователни, като видно от протокола е посочено и че същият заснема приближаващи се автомобили и е посочено въведеното ограничение на скоростта към момента на заснемането, а именно 50 км в час. При липса на поставени пътни знаци, въвеждащи различна скорост на движение от валидната за населено място, съгласно възможността в чл. 73, ал. 2 от ППЗДвП, именно с въведените с тях ограничения на скоростта водачите следва да съобразяват поведението си при управление на МПС с общото ограничение за населено място, описано и в горечитираното писмено доказателство. Събраните доказателства за скоростния режим не са в противоречие с приложените по преписката писмени доказателства. В случая важи общото ограничение на скоростта от 50 км в час. От снимковия материал се установява, че в момента на заснемането, автомобилът е превишил разрешената скорост с 35 км в час, при забраната за движение със скорост по-висока от 50 км/ч., за участъка към момента на нарушението при точете толеранс от 3 км в час се е движел със 85 при отчетения толеранс.В този смисъл, твърдяната от жалбоподателя незаконосъобразност при квалифицирането на нарушението и административното наказване не е допусната.

На следващо място, приетата по делото заповед № 313з-310/14.02.2020 г., издадена от директор ОДМВР – Перник доказва и компетентността на полицейския служител, изготвил протокола за използване на АТСС да осъществява дейност по заснемане на нарушения на правилата за движение по пътищата със СПУКС, да извършва последващ преглед, валидизиране и генериране на ЕФ в АИС "АНД", доколкото е сред определените с административния акт длъжностни лица. Протоколът е съставен съгласно изискванията в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. и е подписан от същия полицейски служител, който с полагането на подписа си е и декларирал, че автоматизираното техническо средство е разположено, настроено и използвано съгласно нормативните предписания и изискванията, въведени в инструкцията за неговата експлоатация, че е преминало метрологична проверка и е годно за експлоатация. Протоколът по чл. 10, ал. 1 от Наредбата е официален документ, ползващ се с обвързваща доказателствена сила, тъй като е съставен и подписан от длъжностно лице, в кръга на службата му, а впоследствие е надлежно проверен от ръководителя на съответното структурно звено, удостоверено с негов подпис. Същият се цени като годно доказателствено средство за удостоверените в съдържанието му фактически обстоятелства, за изготвения и приложен снимков материал от записа на нарушението, както и за това, че АТСС е било използвано съгласно нормативните предписания и при посочените в протокола обстоятелства.

Безспорно е идентифицирано и превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, както и измерената скорост на движението му при осъществявания контрол. Относително доказателствено средство в тази насока представлява приложената снимка, в която са означени дата и час, точна локация, посока на движение, разрешена скорост /съответстващи на данните в протокола и ЕФ/, скорост на движение на заснетото превозно средство и разстоянието на измерване. Направения запис на нарушението и снимковото му визуализиране е доказателствено средство по чл. 189, ал. 15 от ЗДвП за установеното нарушение, за което е издаден електронния фиш. На снимковия материал се наблюдава именно автомобила, визиран в електронния фиш, заснет при приближаването му към СПУКС, поради което всяко съмнение чия скорост е регистрирало АТСС е изключено. Съгласно приетото приложение към удостоверение за одобрен тип № 17.09.5126 на БИМ, превозното средство, чиято скорост е измервал лазерния

лъч на модула в момента на заснемане на изображението е определяем от пресичането на маркерите на четирите страни на изображението. В случая, пресечната точка на маркерите е върху автомобила, посочен в електронния фиш.

Предвид горното, съдебният състав приема, че обсъдените доказателствени материали удостоверяват с необходимата достоверност, че отразените в съдържанието на електронния фиш обстоятелства относно съответната пътна структура и скоростен режим, измерената скорост на движение, отчетеното превишение по отношение разрешената максимална скорост и превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, съответстват на действителното положение, интерпретирани са обективно и са оценени правилно в съответствие с материалния закон, а оттук - че квалифицирането на нарушението съответства на изложените факти и е извършено законосъобразно.

Установените факти реализират състава на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Съгласно чл. 21, ал. 1 При избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава следните стойности на скоростта в km/h: от 50 км в час за населено място кат. В., като в случая не е поставен различен знак за скорост, който да обосновава приложението на ал.2 на същия член, поради което и нарушената разпоредба е била определена правилно от АНО. В този аспект квалификацията на нарушението е правилна. Безспорно доказано е, че жалбоподателят е субект на установеното административно нарушение и следва да понесе отговорност за него, съгласно чл. 188, ал. 1, предл. 1 от ЗДвП като собственик на автомобила, с който е извършеното нарушение Парлапански не е упражнил възможността в чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността му за установеното и доказано по несъмнен начин административно нарушение по чл. 21, ал. 2 вр. 1 от ЗДвП.

Не на последно място, обжалваният електронен фиш съответства на утвърдения от министъра на вътрешните работи образец, носи лимитивно установеното в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП съдържание, поради което е редовен от процесуална страна. Изискванията към формата, съдържанието, реквизитите и реда за издаване на АУАН и НП са неприложими по отношение на ЕФ. Същият се издава по алтернативна, съкратена процедура,

законосъобразното протичане на която се предпоставя единствено от съблюдаването на специалните правила и изисквания регламентирани в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а те в случая са спазени - отразени са данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

Всичко изложено мотивира съдебния състав да приеме, че доказателствената съвкупност е достатъчна за несъмнен извод, че на посочените дата и място жалбоподателят е управлявал описаното превозно средство със скорост над разрешената, установена с технически изправно АТСС – преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1, №**120с523**, поради което законосъобразно отговорността му е ангажирана по реда на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП с издаване на електронен фиш.

По отношение административното наказване:

Съдът констатира, че АНО незаконосъобразно е приложил административнонаказателната разпоредба на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП, но при конкретните обстоятелства нарушението не може да има за последица отмяна на издадения електронен фиш на това основание.

Както се посочи, с електронния фиш отговорността на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП за това, че при управление на МПС в населено място е превишил скоростта на движение от 50 км/ч. и се е движил със 85 км/ч. За превишаване на разрешената максимална скорост санкциите са установени в разпоредбата на чл. 182 от с. з., вида и размера на които са определени в зависимост от стойността на конкретното превишаване на скоростта. Санкциите са диференцирани в пет отделни алинеи с оглед обстоятелството дали превишаването на скоростта е извършено в населено място /ал. 1 или извън населено място /ал. 2/, като са предвидени и по-тежко наказуеми състави в хипотезите на особеност на субекта на нарушението /ал. 3/, при повторно извършено нарушение /ал. 4 и системно такова /ал. 5/.

В случая жалбоподателят е наказан на основание разпоредбата на чл.

182, ал. 4 от ЗДвП. Тя предвижда по-тежко наказание за повторно извършено нарушение по ал. 1, ал. 2 и 3 на с. р., а именно глоба в двоен размер спрямо предвидения за съответното нарушение, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 – и кумулативно наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца. Приложената административнонаказателната разпоредба на чл. 182, ал. 4 ЗДвП е обвързана със съответната хипотеза по ал. 1-3, а именно ал. 1 т. 3 на същия член, съгласно която **Чл. 182.** (Изм. и доп. - ДВ, бр. 43 от 2002 г., изм., бр. 85 от 2004 г., бр. 51 от 2007 г.) (1) Водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: т. 4. за превишаване от (изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 400 лв.; но описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, намерили отражение в съдържанието на електронния фиш /превишаване на скоростта в населено място и стойността на конкретното превишение, изчислено коректно на база измерената скорост, намалена с допустимата грешка при измерването/, ясно сочат, че водачът е наказан за повторно извършено нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, наказуемо с глоба, чийто двоен размер съответства на наложения с ЕФ.

Следва да се отбележи, че това е сторено при изначална липса на твърдение за един от съставомерните признаци от обективна страна, тъй като при описание на нарушението не са изложени обстоятелства в насока повторно извършване на установеното с АТСС нарушение. Съгласно § 5, т. 33 от ДР на ЗДвП повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 – в двугодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. Следователно, законосъобразното подвеждане на установените факти под нормата на чл. 182, ал. 4, вр ал. 1, т. 4 от ЗДвП е изисквало отразяване на налично по-ранно наказване на жалбоподателя за същото по вид нарушение, ясно означаване на акта, от който то произтича и датата на влизането му в сила. Такива данни липсват в ЕФ, кат по делото не е бил приложени и този –посочен като номер в атакувания такъв, с който се твърди да се обосновава повторността. Видно от приложените писмени доказателства в преписката -цитираният ЕФ /4929536, е описан само в

справката за нарушител водач- с посочване- влязъл в сила, което не е достатъчно да обоснове този квалифициращ признак. Напротив, тези констатации напълно се оборват от представените доказателства по делото, като видно от намиращите се в кориците на делото справка за нарушител водач е посочено, че -т.14 същият е влязъл в сила, но това не променя изложеното.. При това положение, съдът намира, че следва да преквалифицира нарушението по основания състав

Изложеното налага извод, че административнонаказващият орган е приложил санкцията на правната норма без да изложи в пълнота фактите, изпълващи всички елементи от хипотезата ѝ. Констатираните недостатъци при очертаване обективната страна на нарушението и цифровото му квалифициране нарушават процесуалните правила и ограничават правото на защита на наказания субект, тъй като е поставен в положение да се защитава срещу неясно и вътрешно противоречиво административнонаказателно обвинение и без да са му известни всички факти, които АНО е съобразявал при решаване на въпроса за отговорността му. Описанието на нарушението следва да се съдържа в обстоятелствената част на съответния административнонаказателен акт, а не да се установява и извежда от други материали по преписката, чиято функция е не да установят, а да подкрепят и докажат вменения състав на нарушение. Поради това, констатираният пропуск в очертаването състава на нарушението не може да се санира в настоящото въззивно производство въз основа на събраните от съда доказателства /като в случая се оборва и констатацията че цитираният Еф е влязъл в сила/.

Независимо от този извод, допуснатото нарушение на материалния закон при квалификацията на деянието не мотивира отмяна на издадения електронен фиш като незаконосъобразен, а предполага упражняване на правомощието съдът да измени административнонаказателния акт като преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние и приложи закон за по-леко наказуемо нарушение при отсъствие на каквото и да е изменение на обстоятелствата на нарушението, в съответствие с намиращата субсидиарно приложение разпоредба на чл. 337, ал. 1, т. 2 НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. **В същия смисъл са задължителните указания в т. 1 от Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. по т. дело № 1/2020 г. на ВАС, ОСС от I и II колегия.**

Установените в производството факти и обстоятелства еднозначно сочат на осъществен по-леко наказуем състав на административно нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 4, вр. чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Същото е безспорно доказано, поради което жалбоподателят следва да понесе наказание за него. В този смисъл, изцяло в правомощията на съда като въззивна инстанция е да измени електронния фиш, като в съответствие с материалния закон наложи наказание по горепосочения по-лек състав, каквото искане отправя и представителя на жалбоподателя в с.з.. Правото за защита на жалбоподателя не се нарушава, тъй като се е защитавал срещу идентични факти и положението му се смекчава с налагане на глоба в по-нисък размер, а именно вместо наложената глоба от 800 лева, същата следва да бъде редуцирана по основния състав на сумата от 400 лева. По съображенията, които се изложиха именно такова наказание следва да понесе жалбоподателя.

Нарушението не е маловажно и не попада в приложното поле на чл. 28а от ЗАНН, тъй като отсъстват наведени от страната и установени от съда обстоятелства, които да мотивират извод, че представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид.

Разноски:

По делото са направени надложни искания в тази насока само от страна на жалбоподателя, като на стр. 60 и следв. от делото е приложена и разписка за заплащане на сумата от 500 лева в брой на представителя на жалбоподателя по делото, като са представени и доказателства преди това за надлежно учредена представителна власт на Адвокатското дружество, от което е и представляващият адвокат. Същевременно АНО е направил възражение за прекомерност на претендираното възнаграждение в придружителното писмо с което е представил преписката. Следователно съдът намира, че при този изход на спора се дължат съобразно отхвърлената част разноски на жалбоподателя, но първо съдът следва да съобрази възражението на АНО за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. В случая съобразно материалния интерес на спора, приложила от Наредбата е разпоредбата и хипотезата на чл. 7, ал. 2 от Наредбата (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2014 г., отм. относно изменението с бр. 28 от 2014 г. с Решение № 13062 от

03.10.2019 г. и Решение № 5419 от 08.05.2020 на ВАС - ДВ, бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2020 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2022 г.) За процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес възнагражденията са следните: 1. при интерес до 1000 лв. - 400 лв.;

Приложеният по-леко наказуем състав на административно нарушение и следващата от това редукция на наказанието от 800 лв. на 400 лв. обосновава присъждане и на разноски в негова полза, тъй като своевременно е направил искане за това /в жалбата и е представил и последстващи доказателства за реално сторени разноски/. Доколкото разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК урежда присъждане на разноски единствено в хипотезата на отмяна на обжалвания акт, но не и по отношение на изменение на същия, то на основание чл. 144 от АПК субсидиарно приложение намира ГПК. В нормата на чл. 78, ал. 1 и ал. 2 от ГПК се сочи, че ищецът съответно ответникът имат право на присъждане на разноските, направени по делото съразмерно на уважената част от иска. Приложена към конкретния казус нормата дава основание за уважаване претенцията на страната по съразмерност, пропорционално съобразно изменения размер на административното наказание.

Жалбоподателят е доказал направени разноски за възнаграждение на адвокат в производството в размер 500 лева и е поискал присъждането им. От приложената разписка се установява, че са заплатени и следователно реално сторени разноски-стр.39 от делото. Същото е със 100 лева над определения минимален размер, от 400 лева, като съдът приема за основателно възражението за намаляване на разрера на възнаграждението до минимума предвиден в Наредбата като съдът съобрази, че не се касае за дело с фактическа и правна сложност, че същото е протекло в едно заседание, в което представител на жалбоподателя не се е явил, макар и да е депозирал становище по същество с приложени доказателства, поради което и съдът намира, че следва да редуцира до сумата от 400 лева претендираното възнаграждение, в минималния размер предвиден в разпоредбата на чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което съгласно чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН. Предвид изхода на делото, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 1 от АПК заплатеното от жалбоподателя възнаграждение на

адвокат следва да му бъде възстановено от бюджета на органа, издал наказателното постановление, но по съразмерност, намалено с пропорцията, с която е намален и размера на наложеното наказание, а именно 200 /двеста/ лева.

Мотивиран от гореизложеното, на основание чл. 63, ал. 7, т. 1, вр. ал. 2, т. 4, вр. ал. 1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с АТСС серия **К, № 5834368/2022 г.**, издаден от ОД на МВР - Перник, с който на В. Б. Б., ЕГН:***** с адрес:гр.*****, депозирана чрез пълномощник- от адв. А. И. - САК, със служебен адрес и адрес за призоваване: гр. *****, в качеството на пълномощник на В. Б. Б.. ЕГН:*****, с който на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 800 лв (осемстотин лева) на основание на основание член 189, алинея 4, във връзка с чл.182 ал.4 вр.ал.1, т.4. от ЗДвП- Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за нарушаване на чл.21, ал.1 от същия закон, като за същото нарушение на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП налага глоба в размер 400 /четиристотин/ лева.

ОСЪЖДА ОД МВР – Перник, с адрес гр. *****, да заплати на **да заплати на В. Б. Б.,** ЕГН:***** с адрес:гр.***** депозирана чрез пълномощник- от адв. А. И. - САК, със служебен адрес и адрес за призоваване: гр. *****, в качеството на пълномощник на В. Б. Б.. ЕГН:*****, сумата от 200 /двеста/ лева, представляваща направени от него разноски в производството за заплатено възнаграждение на един адвокат.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Перник на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс - в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____